



ISIN TYTTÖ

RUUSUJA SATAKODON
JALKAINI JUUREEN
IHMEET KUN ELÄMÄN
PÄIVÄ TÄYTTÄÄ
KÄYN TAHDONVOIMALLA
MAAILMAAN SUUREEN
SE SURUT JA HUOLET
VAIN TOISILLE NÄYTTÄÄ

ROOLEISSA

SABINE FANNI NOROILA

WOLFGANG KAI TANNER

AILI, TAINA PINJA FLINK

KLAUS, MARKO, HERKULES CARLOS ORJUELA /
MARIUS VALLIN

DIXIE ERICSSON ANGELIKA MEUSEL

KIIITOS

ANNA ELO, EAMONN JORDAN, JANI RAUKKO,
JARI TEURAMO, JUHA SILTANEN,
KAREN EGAN, KEIJO KOIVUMÄKI,
KULTTUURITALO ANNANKATU 6,
MEUSELIT, TAMPEREEN TYÖVÄEN TEATTERI,
TURUN KAUPUNGINTEATTERI

KÄSIKIRJOITTAJAN SANA

Kun ryhdyin hahmottelemaan Isin tyttöä Dublinissa yli kolme vuotta sitten, kerroin professorille halustani kirjoittaa isän ja tyttären suhteesta sysimusta komedia, jossa isä kuolee joka kohtauksessa. Hän nosti toista kulmakarvaansa ja sanoi "Hm. Hyvä idea, mutta keksitkö 25 eri tapaa isän kuolla?" Vastasin "helposti". No, joka kirjoituskerralla kuolemat ovat vähentyneet ja teksti on lähtenyt viemään minua aina vain syvemmälle sen omaan, vähän vinksahaneeseen maailmaansa. Mikä hurja matka tämä on ollutkaan ja millainen tunteiden vuoristorata: synkkiä epätoivon hetkiä, liikutusta, riehakasta iloa - ja ennen kaikkea luovaa paloa. Olen saanut toteuttaa suuren unelmani - kiitos siitä, Rakastajat - ja kirjoittanut ensimmäisen näytelmäni! Tässä se nyt on! Kiitos, Valto, että uskoit tähän maailmaan, ja kiitos koko työryhmä: teidän käsissänne Winkelmanien perhe elää ja hengittää! Näytelmä on omistettu - suurella rakkaudella - kaikille Meuseille - etenkin veljilleni Hannulle, Petrille ja Stefanille sekä pojalleni Maxille.

Angelika Meusel



KÄSIKIRJOITUS ANGELIKA MEUSEL

OHJAUS & DRAMATURGIA VALTO KUULUVAINEN

PUKUSUUNNITTELU TARU LIIPOLA

ÄÄNI- JA VALOSUUNNITTELU TONI RANDELL

LAVASTUKSEN KONSULTOINTI K. RASILA

OHJAAJAN ASSISTENTTI HENRI VÄLIKANGAS

PUVUSTUKSEN TÖTEUTUS SARA LEHTONEN

LAVASTUKSEN VALMISTUS K. RASILA, JARNO SANTALÄHDE,

PEDRO GARCÍA DIAZ, ANDREW MORGAN

TARPEISTOJEN VALMISTUS KRISTINA HEINO-KOIVUMÄKI, HENRI VÄLIKANGAS

GRAAFINEN ILME CHRISTIAN VAARAPURO*

KÄSIOHJELMAN TAITTO VILLE SALÉN

VALO- JA ÄÄNIAJO PEDRO GARCÍA DIAZ

TUOTTAJA KAROLIINA AILASMAA

*CHRISTIAN IN MEMORIAM 1986-2025

OHJAAJALTA

Isin tyttö- näytelmän tarina sijoittuu 1960-90-luvuille, mutta maistuu tuoreelta kuin aamulla paistettu munkki.

Kiinnostuin näytelmästä alunperin sen groteskin huumorin, feministisen näkökulman ja - ehkä hieman yllättäen - myös ajankohtaisuuden takia. Elämme ajassa, jossa arvaamattomasti käyttäytyvät miespatriarkat hallitsevat kansainvälistä politiikkaa ja konservatiivinen ajattelu trendaa nuorten miesten keskuudessa. Eriarvoisuuden lisääntymisen jalkoihin jäävät monet ja monista syistä, mutta ennen kaikkea siitä kärsivät lapset ja nuoret, joita omassa paineissaan elävät aikuiset eivät jaksakaan tai osaa kasvattaa. Näytelmän Wolfgang kenties yrittää parhaansa, mutta on kuin lapsi itsekkin: itsekäs, itsetunnotaan heikko ja väkivaltaan taipuvainen. Kovina aikoina tarvitaan huumoria ja naurua, ja mitä kovemmat ajat, sitä kovempaa nauru raikuu. Niin tässäkin näytelmässä.

Valto Kuuluvainen



RUUSUJA SATAKÖÖN

San. Hildegard Knef
Suom. Valto Kuuluvainen
Sävel. Hans Hammerschmid

Kuusitoista
olin mä
kun lausuin sen
kasvan vain
iloihin
valheita tahdo en
Kuusitosta olin kun päätin sen
Kaiken saan, luovu en
Ruusuja sataköön jalkaini juureen
ihmeet kun elämän päiviä täyttää
Käyn tahdonvoimalla maailmaan suureen
Se surut ja huolet vain toisille näyttää
Mä tahdon
nähdä ja ymmärtää
tuntemusta, kokemusta,
luoda, antaa varjelusta
Ja vielä haluan syvempää
rakkautta, mut vapautta
Ruusuja sataköön jalkaini juureen
ihmeet kun elämän päiviä täyttää
Käyn tahdonvoimalla onneen suureen
Saa surut ja huolet vain toisille näyttää
Ja tänään tyynesti lausun sen
taivu en, kelpaa en, yhä vain taistelen
En luovuta koskaan
vaan voittoihin kuljen
Kaiken saan, luovu en
Ruusuja sataköön jalkaini juureen
usia ihmeitä päivät kun tuovat
Käyn tahdonvoimalla onneen suureen
polkuja menneestä huomiset luovat.

SURABAYA JOHNNY

Sanat: Bertolt Brecht
Suom: Elvi Sinervo – Esko Elstelä
Sävellys: Kurt Weill

Olin nuori, vain kuudentoista,
sinä Burmasta saavuit kai
Kuin mies sanoit kantavas vastuun,
ja se taivutetuksi mun sai.
Ja kun kysyin, mitä teit työkses,
sinä minulle valehtelit.
Puhuit hommista rautateillä,
mutta merestä vaikenit.

Niin paljon puhuit, Johnny,
vaan et totta, Johnny.
Jo ensi hetkenä Johnny, sä petit mun.
Voi kuinka vihaan Johnny,
tuota virnuiluas, Johnny.
Pane tuo kirottu piippusi jo pois.

Surabaya-Johnny, miks olet raaka noin?
Surabaya- Johnny, voi luoja, mikä mies hän on!
Surabaya- Johnny, mä olen niin onneton.
Ei sulla sydäntä Johnny, mut sua rakastan vaan.

Oli rakkaus juhlaa kunnes olit saanut sen mitä
hait. Ja jo kahden viikon päästä minä itkin, ja
sinä olit vaiti. Jokisatamat Punjabin kaikki olen
kiertänyt mukanas peiliin katson, ja nyt olen
haaska, näin vanhenin vuoksesi

Et rakkautta, Johnny, vaan rahaa tahdoit,
Johnny ja minä vain, Johnny, uskoin sanojas.
Sinä kaiken tahdoit, kaiken saitkin, Johnny.
Pane tuo kirottu piippusi jo pois.